

pensionsaftale er det, som staten har givet for at kunne sikre en forsvarlig udvinding af olien både før og efter 2012 og med et betydeligt merprovenu inden 2012.

For det andet giver kompensationsaftalen en sikkerhed for koncessionshaveren, som vi også tror vil føre til automatisk investering i ny forskning og udvikling af svært tilgængelig olie også til gavn for staten.

For det tredje – og det har været nok så meget diskuteret – mener Det Radikale Venstre, at hvis alle disse forudsætninger skulle bryde, hvis statens andel pludselig ikke bliver som beregnet af regeringen, hvis et stort skattehul skulle vise sig, så har staten flere håndtag til at få parterne tilbage til forhandlingsbordet.

Lad mig bare nævne to af disse håndtag her. Som det også blev påpeget under den offentlige høring, er der principielt intet til hinder for, at staten, hvis dens indtægter f.eks. kun bliver 40 pct. af overskuddet i stedet for 57 pct. frem mod 2012, hæver kulbrintebeskatningen, så den både kan betale kompensationen og få et ekstra provenu.

Denne mulighed kan man ikke diskutere hvorvidt der er – det er der: Men man kan selvfølgelig diskutere, om man vil benytte den. Her har mange skeptikere måske ret i, at det er mest sandsynligt, at man vil benytte sådan en regel frem til 2010 og 2012, hvor kulbrintebeskatningen skal over 100 pct. for at få et merprovenu til staten. Men heller ikke efter 2012 er der principielt noget som helst til hinder for at gøre det, for nettobeskatningen vil jo stadig være langt mindre end 100 pct. som følge af kompensationsaftalen. Det er ét eksempel.

Et andet håndtag er faktisk et, som Socialdemokratiet har præsenteret i deres eget skatteforslag om at indføre et generelt arbejdsgiverbidrag på 10 pct., der opkræves af den lønsum som virksomhedernes kapitalafkast, eller et generelt arbejdsgiverbidrag på 5 pct. opkrævet af virksomhedernes kapitalafkast. Begge disse forslag vil ramme A.P. Møller forholdsvis hårdere end resten af erhvervslivet, men de vil ikke kræve kompensation, da der er tale om generel lovgivning.

Det Radikale Venstre ønsker kun at benytte disse muligheder, hvis forudsætningerne skulle vise sig at bryde, men vi finder det væsentligt at ødelægge billedet af en fuldstændig forsvarsløs stat, der ingen virkemidler har, efter at denne aftale er blevet indgået.

Endelig står så tilbage hele diskussionen af, om forudsætningerne er gode nok, altså om staten får et tilstrækkeligt udbytte. Her er det især tiden efter 2012, der har været diskuteret. Det Radikale Venstre mener, at 67 pct. til staten er en rimelig fordeling, der også vil sikre et incitament hos koncessionshaveren til fortsat at investere i udvindingen.

Men hvis vi foretager et tankeeksperiment og sætter andelen efter 2012 til 80 pct. i stedet for, hvad vil det så betyde for statens indtægter? Ja, ifølge den vurderede middelproduktion fra ministeriet vil det betyde omkring 10,5 mia. kr. ekstra til staten i hele perioden mellem 2013 og 2042 svarende til ca. 360 mio. kr. ekstra om året. Det er selvfølgelig mange penge, men det er efter vores bedste vurdering ikke nær så mange, som staten får ud af, at olien udvindes hensigtsmæssigt, og at den samlede kage bliver større.

Indrømmet, det er meget svært at foretage de her beregninger, og derfor bliver det jo også i sidste ende en politisk vurdering. Den må vi så foretage hver især, men vel at mærke med udgangspunkt i nogle beløb, der har de rigtige proportioner.

Til sidst vil jeg gerne gentage, hvad jeg allerede har sagt før i debatten, nemlig at det efter Det Radikale Venstres mening har fyldt alt for lidt, hvad vi egentlig gør, når produktionen af olie begynder at falde inden for en meget overskuelig fremtid. Det vil få økonomiske konsekvenser, og det vil få energipolitiske konsekvenser for Danmark, som vi bør forberede os optimalt på. Derfor vil Det Radikale Venstre, som det fremgår af vores betænkingsbidrag, foreslå nedsat en oliekommission, der skal analysere konsekvenserne for det danske samfund og fremkomme med anbefalinger til, hvordan vi kan forberede os på denne situation.

Kl. 15.40

Vi lægger stor vægt på, at en sådan kommission bliver nedsat i enighed med det bredest tænkelige mandat fra Folketinget, og er derfor selvfølgelig meget interesseret i at høre, hvad ministeren og de andre partier mener om den tanke, da vi på den baggrund agter at fremsætte et egentligt beslutningsforslag i det nye år.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Diskussionen om, hvad der kan og ikke kan gennemføres under den nye aftale, og kompensationsbestemmelsen, vil jeg gemme til på fredag. Men jeg har opfattet det sådan – og det sy-